

BOZSIK PÉTER

Míg te

(Katinak)

ollóval virág-
fogaid közt férgeknek
zümmögsz Értőn
(Hét varrógép között)
Tojásba sírt verseket

Addig

a színes húsban
sötét mancs bolyong Ősz
kagylót vág a kés
Kvantumvilágba költözik
számtalan neuron

És ha

meglep a magány
a konyhaasztalon Egy
trágár botsáska
fiókot nyit combod között
Megszületik Kvazár néne

Ám

ebből a semmi
epekedik Vakító
kútjába fénykigyó
csusszan Vad öntudatra
ébred mélyén az anyag

Csík-hágó, 2018. 03. 15.